

Lovtidende A

2009

Udgivet den 8. december 2009

7. december 2009.

Nr. 1142.

Bekendtgørelse om behandlingen af ansøgninger om udsættelse med fuldbyrdelse af idømt anstaltsanbringelse (udsættelsesbekendtgørelsen)

I medfør af § 191, stk. 4, i kriminallov for Grønland, jf. lov nr. 306 af 30. april 2008, fastsættes:

Kapitel 1

Ansøgning om udsættelse

Myndigheden

§ 1. Politiet behandler ansøgninger om udsættelse med fuldbyrdelsen af dom til anbringelse i anstalt. Politiets afgørelse kan efter reglerne i §§ 17 og 18 påklages til direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Ansøger den dømte samtidig om benådning, træffes afgørelsen af direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 3. Spørgsmålet om udsættelse med henblik på efterfølgende benådning eller udsættelse, der træder i stedet herfor, afgøres efter reglerne i benådningsbekendtgørelsen.

Stk. 4. Alle spørgsmål om tilbagekaldelse af en tilladelse til udsættelse behandles af politiet, jf. dog stk. 5. Politiets afgørelse kan efter reglerne i §§ 17 og 18 påklages til direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 5. Spørgsmålet om tilbagekaldelse af en foreløbig tilladelse til udsættelse med henblik på efterfølgende benådning træffes dog af direktøren for Kriminalforsorgen.

Adgangen til at søge udsættelse

§ 2. Dømte på fri fod kan ansøge politiet om udsættelse, så snart der er afsagt endelig dom i sagen.

Stk. 2. En ansøgning fra en tilbageholdt om udsættelse betragtes som en ansøgning om løsladelse og behandles efter retsplejelovens regler om tilbageholdelse.

Stk. 3. Er fuldbyrdelsen af en frihedsberøvende foranstaltning påbegyndt, behandles ansøgningen som en ansøgning om tilladelse til afbrydelse af fuldbyrdelsen efter kriminallovens § 232.

Stk. 4. Har retten truffet afgørelse om, at en dømt, der er på fri fod, tillige skal udstå anstaltsanbringelse i stedet for én eller flere bøder, jf. kriminallovens § 128, stk. 4, eller er der ud over dommen med anstaltsanbringelse truffet bestemmelse om, at den pågældende tillige skal udstå fængselsstraf omsat til anbringelse i anstalt, jf. kriminallovens § 256, betragtes en ansøgning om udsættelse som omfattende alle de foranstaltninger, der medfører anbringelse i anstalt.

§ 3. Ansøgeren skal bidrage til at oplyse sagen, herunder ved at

- 1) lade sig afhøre om sine personlige forhold,
- 2) vedlægge eller på opfordring fremskaffe erklæringer eller skriftlig dokumentation i øvrigt eller eventuelt ved at give sit samtykke til, at politiet indhenter udtalelser fra andre om arbejds-, uddannelses-, helbreds- eller familiemæssige forhold, der kan være af betydning for afgørelsen.

Stk. 2. Opfylder ansøgeren ikke pligten efter stk. 1, kan det medføre, at de oplysninger, der vil være tilgængelige, viser sig utilstrækkelige til at begrunde udsættelse.

Opsættende virkning

§ 4. Er en ansøgning fra en dømt på fri fod modtaget senest 3 uger før den dag, den pågældende er indkaldt til fuldbyrdelse af foranstaltningen, skal fuldbyrdelsen udsættes, indtil der er truffet afgørelse i sagen, jf. dog §§ 5 og 6.

§ 5. Har den dømte tidligere fået fuldbyrdelsen udsat eller har fået afslag på en ansøgning herom, skal fuldbyrdelsen dog kun udsættes under behandlingen af den nye ansøgning, hvis denne indeholder nye væsentlige oplysninger.

Stk. 2. Enhver oplysning, der ikke tidligere er indgået i sagen, betragtes som ny, men oplysningen vil normalt kun kunne anses for væsentlig, hvis den må antages at have en sådan betydning for sagen, at den kan begrunde tilladelse til udsættelse.

Stk. 3. Rigtigheden af nye oplysninger skal så vidt muligt være godtgjort.

§ 6. Fuldbyrdelsen skal ikke udsættes, hvis den dømte allerede udstår en anden foranstaltning i anstalt.

§ 7. Politiet kan undtagelsesvis bestemme, at fuldbyrdelsen udsættes under behandlingen af en ansøgning, hvis der i øvrigt efter en konkret vurdering er særlig grund til at afvente afgørelsen.

Kapitel 2

Afgørelsen

Retningslinier

§ 8. Afgørelsen træffes efter reglerne i kriminallovens § 191, stk. 1.

Stk. 2. Der foretages en afvejning af hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller hel-

bredsmæssige forhold, over for hensynet til retshåndhævelsen.

§ 9. Det er en forudsætning, at udsættelse efter de oplysninger, der er i sagen, kan antages at forhindre eller reducere helbredsmæssige eller sociale skadevirkninger for den dømte eller dennes familie.

Stk. 2. Retshåndhævelsen vil som udgangspunkt tale imod udsættelse, hvis ansøgeren er dømt for alvorlig kriminalitet, eller hvis den dømte har erkendt en ny overtrædelse af kriminalloven, lovgivningen om euforiserende stoffer eller lovgivningen om våben.

Stk. 3. Der gælder større tilbageholdenhed med at tillade udsættelse, jo længere den pågældende skal være anbragt i anstalt, jo længere tid der er forløbet siden endelig dom, og jo længere udsættelse der søges.

§ 10. Der kan kun undtagelsesvis tillades udsættelse, hvis den dømte skal indkaldes forlods efter reglerne i iværksættelsesbekendtgørelsens § 7, stk. 2-4.

§ 11. Udsættelse kan ikke tillades, hvis der er oplysninger i sagen, der indebærer, at udsættelse må antages at ville opretholde, bestyrke eller skabe en risiko for unddragelse af fuldbyrdelsen.

Tilladelse

§ 12. Tilladelse til udsættelse skal være begrænset til et bestemt tidsrum, normalt til et tidspunkt efter en bestemt dato, hvor pladsforholdene tillader, at anstaltsanbringelsen finder sted.

§ 13. Tilladelsen betinges af, at den dømte ikke begår kriminelt forhold, jf. kriminallovens § 191, stk. 2.

§ 14. Der kan endvidere fastsættes andre vilkår, herunder om tilsyn af kriminalforsorgen.

Stk. 2. Tilsyn af kriminalforsorgen forudsætter, at der er truffet aftale med den afdeling af kriminalforsorgen, hvor den dømte opholder sig.

Stk. 3. Er udsættelse givet af hensyn til den dømtes arbejde eller uddannelse, skal den dømte gøres bekendt med, at tilladelsen bortfalder, hvis arbejds- eller uddannelsesforholdet ophører.

§ 15. Tilladelse til udsættelse meddeles skriftligt, normalt ved forkyndelse for den pågældende.

Stk. 2. Forkyndelse sker ved politiets foranstaltning, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Er der fastsat tilsyn af kriminalforsorgen, forkyndes tilladelsen af den afdeling, der skal føre tilsynet.

Ansøgninger, der ikke imødekommes fuldt ud

§ 16. Enhver afgørelse, der ikke imødekommer ansøgningen fuldt ud, skal meddeles skriftligt og indeholde vejledning om adgangen til at klage til direktøren for Kriminalforsorgen og om reglerne i §§ 17 og 18.

Stk. 2. Indeholder afgørelsen en tilladelse, selv om denne ikke imødekommer ansøgningen fuldt ud, anvendes i øvrigt reglerne i §§ 12-15.

Stk. 3. Afslås udsættelsen, skal afgørelsen forkyndes for den pågældende ved politiets foranstaltning. Afgørelsen kan dog sendes til den pågældendes folkeregisteradresse eller kendte opholdsadresse, hvis den dømte endnu ikke er indkaldt til fuldbyrdelse af foranstaltningen.

§ 17. Den dømte kan påklage en afgørelse, der ikke imødekommer ansøgningen fuldt ud, ved at sende eller aflevere klagen til politiet eller direktøren for Kriminalforsorgen.

§ 18. Er en klage modtaget senest 8 dage efter, at politiets afgørelse er meddelt den dømte, skal fuldbyrdelsen fortsat udsættes, indtil direktøren for Kriminalforsorgen har truffet afgørelse i sagen. Det er en forudsætning, at fuldbyrdelsen hidtil har været udsat efter reglerne i §§ 4-7.

Kapitel 3

Tilbagekaldelse af tilladelse til udsættelse

Generelt om tilbagekaldelse

§ 19. Politiet kan, bortset fra tilfælde omfattet af § 1, stk. 5, tilbagekalde tilladelsen til udsættelsen,

- 1) hvis den dømte ikke overholder de vilkår, der er fastsat for tilladelsen til udsættelse, eller
- 2) der fremkommer nye oplysninger, hvorefter den dømte før den meddelte tilladelse har begået et yderligere kriminelt forhold.

§ 20. Tilbagekaldelse skal ske skriftligt og indeholde vejledning om adgangen til at klage til direktøren for Kriminalforsorgen, jf. § 24.

Stk. 2. Afgørelsen skal forkyndes den pågældende ved politiets foranstaltning.

Forskellige tilbagekaldelsessituationer m.v.

Tilbagekaldelse m.v. på grund af nyt kriminelt forhold

§ 21. Ved tilbageholdelse i anledning af nyt kriminelt forhold, kan politiet meddele, at tilladelsen til udsættelse er bortfaldet.

Stk. 2. Begår den dømte nyt kriminelt forhold, træffes afgørelsen om eventuel tilbagekaldelse med det udgangspunkt, at retshåndhævelsen kræver tilbagekaldelse, medmindre modhensynet til den dømtes helbred eller familie efter en konkret vurdering må tillægges meget betydelig vægt.

Tilbagekaldelse på grund af nye oplysninger

§ 22. Fremkommer der i udsættelsesperioden nye oplysninger, hvorefter den dømte før den meddelte tilladelse har begået yderligere kriminelt forhold, træffes afgørelsen om eventuel tilbagekaldelse på grundlag af en fornyet konkret vurdering, jf. §§ 8-11.

Tilbagekaldelse på grund af overtrædelse af vilkår i øvrigt

§ 23. Overtræder den dømte i øvrigt vilkårene for udsættelsen, tilbagekaldes tilladelsen, hvis der ved en fornyet konkret vurdering, jf. §§ 8-11, ikke er tilstrækkelig begrundelse for at tillade udsættelse.

Kapitel 4
Klageadgang

§ 24. Den dømte kan påklage politiets afgørelse om tilbagekaldelse ved at sende eller aflevere klagen til politiet, institutionen eller til direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Direktøren for Kriminalforsorgen bestemmer, om fuldbyrdelsen skal udsættes, mens klagen behandles.

Kapitel 5
Ikrafttræden

§ 25. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2010.

Kriminalforsorgen i Grønland, den 7. december 2009

THOMAS NICOLAISEN